

det er tanken at tage fast ophold på ejendommen igen.

ad § 7 c

I de seneste års lovgivning inden for miljøministeriets område er den endelige administrative afgørelse inden for en række sagsområder henlagt til miljøankenævnet. Det gælder afgørelser efter bl.a. miljøbeskyttelsesloven, råstoffloven, vandforsyningsloven og lov om by- og landzoner.

Ved henlæggelsen af sagsområder til miljøankenævnet har man lagt vægt på, at den endelige administrative afgørelse inden for de nævnte sagsområder bliver truffet af en instans, hvor de myndigheder, der særligt bliver berørt af beslutningerne, er repræsenteret med sagkyndige medlemmer.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 7 a, stk. 2, kan indbringes for det i miljøbeskyttelseslovens kapitel 12 omhandlede miljøankenævn, jfr. § 7 c, stk. 2. Af denne bestemmelse fremgår, at de medlemmer, der skal medvirke ved nævnets behandling af sommerhussager, beskikkes af miljøministeren for indtil 4 år ad gangen efter indstilling fra Kommunernes Landsforening og fra Amdsrådsforeningen i Danmark og Hovedstadsrådet i forening.

Miljøankenævnet vil også på sommerhusområdet fungere som et uvildigt organ. Det fremgår således af stk. 4, at nævnet inden for sommerhuslovens område er en uafhængig myndighed, der ikke kan modtage instruktion om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Det er hensigten, at de processuelle regler, der er fastsat for miljøankenævnets behandling af sager efter den øvrige lovgivning inden for miljøministeriets område, som hovedregel skal anvendes på sommerhuslovens område. Det foreslås, at formanden for nævnet (ankechefen) kan bemyndiges til at træffe afgørelser i sager, der skønnes ikke at frembyde tvivl, f.eks. ved overskridelse af klagefristen, når den, der indgiver klagen, ikke kan antages at være klageberettiget, og når en sag, som allerede er afgjort af nævnet, begæres genoptaget.

Foruden ansøgeren gøres vedkommende grund-ejerforening klageberettiget. Der tillægges tillige amtsrådet/Hovedstadsrådet klageret med henblik på varetagelsen af de regionplanmæssige interesser.

Efter de hidtil gældende regler har der ikke været nogen klagefrist, hvilket har bevirket, at klage har kunnet indgives år efter, at afgørelsen er truffet. Der fastsættes derfor en frist på 4 uger for indbringelse af kommunalbestyrelsens afgørelse for miljøankenævnet.

Til nr. 4 (§§ 10, 10 a, 10 b og 10c)

Et af de væsentligste problemer i forbindelse med at sikre friholdelse af sommerhusområderne for helårsbeboelse er, at der i sommerhusloven savnes en hjemmel til at håndhæve bestemmelserne i §§ 7 og 7 a.

Forbudet må søges håndhævet gennem henholdsvis kommuneplanlovens og retsplejelovens almindelige bestemmelser. Kommuneplanlovens bestemmelser kan kun anvendes i de tilfælde, hvor der enten er godkendt en byplanvedtægt eller – efter 1. februar 1977 – en lokalplan for sommerhusområdet. For de øvrige sommerhusområder (flertallet) må retsplejelovens regler anvendes. Det betyder, at kommunen må anlægge en civilsag for at få dom for det ulovlige forhold. Efterleves dommen ikke, må der anlægges en ny sag efter retsplejelovens § 535 og idømmes straf af bøde eller hæfte. Det vil således i de fleste tilfælde være nødvendigt med to sagsanlæg for hver ulovlig helårsbeboelse.

Det er derfor nødvendigt i sommerhusloven at indsætte dels en bestemmelse, som åbner mulighed for at idømme tvangsbøder, hvis ejeren eller brugeren af en ejendom i sommerhusområde ikke efterkommer kommunalbestyrelsens påbud om berigtigelse af et ulovligt forhold, dels en bestemmelse om straf for overtrædelse af bestemmelserne i §§ 7 og 7 a. Samtidig pålægges kommunen pligt til at føre tilsyn med overholdelsen af reglerne samt vilkår fastsat i medfør heraf.

Ved udmålingen af bøde bør der bl.a. tages hensyn til den besparelse, som den ulovlige benyttelse af sommerhuset til helårsbeboelse indebærer for ejeren eller brugeren.

Til § 2

Da kommunerne er de nærmeste til at vurdere, om en dispensation er forsvarlig ud fra en økonomisk og planlægningsmæssig betragtning, har man anset det for rimeligt, at kommunerne så hurtigt som muligt overtager administrationen af disse sager. Man har derfor ikke foreslået en særlig overgangsordning for de ved lovens ikrafttræden i miljøministeriet beroende, men endnu ikke færdigbehandlede sager. Kompetencen til at afgøre disse sager overgår ved lovens ikrafttræden til kommunalbestyrelserne.

Til § 3

På grundlag af undersøgelser foretaget af sommerhusudvalget må det antages, at der i øjeblikket